

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Cdo/840/2015
Identifikačné číslo spisu: 5112223189
Dátum vydania rozhodnutia: 13.12.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Lubor Šebo
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:5112223189.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu G. I., bytom H., zastúpeného advokátom JUDr. Marekom Belkom, so sídlom v Čadci, F. Kráľa 1504, proti žalovanému Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Pribinova 2, adresa pre doručovanie: Krajské riaditeľstvo Policajného zboru, Žilina, Kuzmányho 26, o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru, vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 8 Cpr 2/2012, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 9. októbra 2014 sp. zn. 9 CoPr 2/2014, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalovaný má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Žiline rozsudkom z 9. októbra 2014 sp. zn. 9 CoPr 2/2014 potvrdil rozsudok Okresného súdu Žilina z 20. novembra 2013 č. k. 8 Cpr 2/2012-132, ktorým súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru právnym predchodcom žalovaného Krajským riaditeľstvom Policajného zboru Žilina zo dňa 29. mája 2012; žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že právny predchodca žalovaného platne okamžite skončil pracovný pomer so žalobcom v zmysle ustanovenia § 68 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce pre závažné porušenie pracovnej disciplíny. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že žalobca porušil ustanovenie § 34 ods. 12 zákona č. 25/2006 Z.z. o verejnom obstarávaní, v zmysle ktorého bol povinný zachovať mlčanlivosť o príprave a vyhotovení súťažných podkladov pre verejné obstarávanie. Následkom správania žalobcu ako zamestnanca bolo ohrozenie hospodárskych záujmov právneho predchodcu žalovaného ako zamestnávateľa, ktorého záujmom je uzavrieť hospodársku zmluvu s víťazom riadnej verejnej súťaže. O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa ust. § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. V odvolacom konaní bol úspešný žalovaný, ktorý si však náhradu trov odvolacieho konania postupom podľa ust. § 151 ods. 1 O.s.p. neuplatnil, resp. ani mu žiadne trovy nevznikli.

2. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca pred nadobudnutím účinnosti zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), t. j. pred 1. júlom 2016, ktorého prípustnosť odôvodňoval ustanovením § 237 písm. f/ O.s.p. (poznámka dovolacieho súdu: v zmysle Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom od 1. januára 2015 do 30. júna 2016 išlo o ustanovenie § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.) a dôvodnosť ustanovením § 241 ods. 2 písm. a/, c/ O.s.p. Žalobca namietal, že ustanovenie § 34 ods. 12 zákona č. 25/2006 Z.z. o verejnom obstarávaní sa vzťahuje na prípravu a vyhotovenie súťažných podkladov a nie na prípravu verejného obstarávania, resp. prípravu súťaže tak, ako uvádza žalovaný vo svojom odôvodnení okamžitého skončenia pracovného pomeru; predmetný zákon nepozná pojem príprava verejného obstarávania, resp. príprava súťaže. Súd prvej inštancie ako aj odvolací súd nesprávne aplikovali ustanovenie § 68 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce, neskúmali zákonné predpoklady okamžitého skončenia pracovného pomeru žalovaného so žalobcom, nevykonali dostatočne dokazovanie v určenom a potrebnom rozsahu. Rozhodnutia súdov nižších stupňov sú predčasné, čím bola žalobcovi odňatá možnosť konať pred súdom. Žalobca má za to, že v listine označenej ako okamžité skončenie pracovného pomeru zo dňa 29. mája 2012 nie je riadne skutkovo vymedzený dôvod okamžitého skončenia pracovného pomeru, nie je riadne, zákonne a zrozumiteľne uvedená konkrétna pracovná povinnosť, ktorú mal žalobca porušiť. Na základe uvedeného navrhol, aby dovolací súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, alternatívne aby zrušil aj rozsudok súdu prvej inštancie a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP, ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, platí, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP (ale) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podal dovolateľ v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) zastúpený v súlade s § 429 ods. 1 CSP, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP) bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

5. Rozsudky odvolacieho súdu, proti ktorým by bolo dovolanie prípustné, sú uvedené v § 238 ods. 1, 2 a 3 O.s.p. Keďže dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu nemožno podriaďiť pod žiadny dôvod prípustnosti dovolania v zmysle § 238 O.s.p., je zrejmé, že dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu v predmetnej veci podľa tohto ustanovenia nie je prípustné.

6. Predmetné dovolanie by bolo prípustné, iba ak v konaní došlo k procesným vadám uvedeným v § 237 ods. 1 O.s.p. Žalobca procesné vady konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. netvrdil a ich existencia ani nevyšla v dovolacom konaní najavo; nepreukázaná bola tiež vada konania žalobcom namietaná (§ 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.).

7. Dovolaťel v súvislosti s tvrdením procesnej vady konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. namieta, že rozsudok odvolacieho súdu je nepreskúmateľný, pretože je založený na nesprávnych skutkových a právnych zisteniach, ktoré vychádzajú z vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie, ktoré je neúplné. Najvyšší súd, stotožňujúc sa v preskúmvanej veci so závermi, na ktorých spočíva stanovisko občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu z 3. decembra 2015, uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 2/2016, skúmal, či v danej veci ide o taký výnimočný prípad, kedy by nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladala vadu konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. Dovolaťel súd však nezistil, že by o takýto prípad v prejednávanej veci išlo; odôvodnenie napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu obsahuje presvedčivé vysvetlenie dôvodov, na ktorých odvolací súd založil svoje rozhodnutie. V danom prípade z okamžitého skončenia pracovného pomeru z 29. mája 2012 vyplýva jednoznačné skutkové vymedzenie jeho dôvodu na rube jeho prvej strany (č. l. 11 ods. 2 spisu), t. j. že došlo k porušeniu ustanovenia § 34 ods. 12 zákona č. 25/2006 Z.z. o verejnom obstarávaní, v zmysle ktorého bol žalobca povinný zachovať mlčanlivosť o príprave a vyhotovení súťažných podkladov pre verejné obstarávanie. Potvrdzujúce rozhodnutie

odvolacieho súdu (v spojení s potvrdeným rozhodnutím súdu prvej inštancie) spĺňa kritériá pre odôvodňovanie rozhodnutí v zmysle § 157 ods. 2 O.s.p.

8. Pokiaľ dovolateľ vytýkal odvolaciemu súdu aj nesprávne právne závery dovolací súd uvádza, že do 30. júna 2016 prípustnosť dovolania nezakladalo (a účinky umožňujúce meritórny dovolací prieskum nevyvolávalo) ani to, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu (prípadne) spočívalo na nesprávnych právnych záveroch (viď najmä judikát R 54/2012, ale aj viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp. zn. 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011, 7 Cdo 26/2010 a 8 ECdo 170/2014).

9. Prípustnosť dovolania v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. nezakladalo ani nedostatočné zistenie rozhodujúcich skutkových okolností, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu. V tomto smere najvyšší súd poukazuje na naďalej opodstatnené závery vyjadrené v judikátoch R 37/1993 a R 125/1999, R 42/1993, ako aj v rozhodnutiach najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 85/2010, 2 Cdo 29/2011, 3 Cdo 268/2012, 3 Cdo 108/2016, 2 Cdo 130/2011, 5 Cdo 244/2011, 6 Cdo 185/2011, 7 Cdo 38/2012 a pre úplnosť poznamenáva, že do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky nepatrí právo procesnej strany vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia navrhnutých dôkazov súdom, prípadne s a dožadovať navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj I. ÚS 97/97).

10. Dovolací súd vyššie uvedené dopĺňa poukázaním na záver ústavného súdu, podľa ktorého „prípadný nedostatok riadneho odôvodnenia dovolaním napadnutého rozhodnutia, nedostatočne zistený skutkový stav alebo nesprávne právne posúdenie veci nezakladá vadu konania podľa § 237 písm. f/ O.s.p.“ (viď IV. ÚS 196/2014).

11. Vzhľadom na uvedené možno uzavrieť, že prípustnosť dovolania žalobcu nemožno vyvodiť z ustanovenia § 238 O.s.p., v dovolacom konaní neboli zistené ani dôvody prípustnosti dovolania uvedené v ustanovení § 237 ods. 1 O.s.p. Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu podľa § 447 písm. c/ CSP ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné, odmietol, a to bez toho, aby skúmal vecnú správnosť napadnutého rozsudku odvolacieho súdu.

12. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

13.1 Toto rozhodnutie vo veci samej prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

13.2 V časti výroku o trovách dovolacieho konania rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 2 : 1.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.